

gen utfärdadt öppet bref, hvarigenom någon insättes i embete, tjänst, o. s. v. [-magt.]

FULLMALMAD, a. 2. Säges om en masugn, då malmens reduktion är fullständig och ett tackjern med önskad kolhalt erhålles.

FULLMATAD, a. 2. *Såden är f.*, säges om växande säd, då kornen i axen hunnit blifva fullt utväxta.

FULLMOGEN, a. 2. neutr. — *et.* Fullkomligt mogen.

FULLMYNDIG, a. 2. Fullkomligt myndig.

FULLMÅNE, fullmåne, m. 1. pl. — *månar.* Det skifte af månens bana kring jorden, då han emot jorden vänder hela den af solen upplysta sidan. *Det är f. Vi hafva nu f. Vid f.*

FULLMÅNSANSIGTE, --ånsigte, n. 4. (fam. skämtv.) Trindt och frodigt ansigte.

FULLMÄKTIG, a. 2. Som har fullmakt (bem. 4) att handla åf annans vägnar. *Vara ens f. F. i banken*, se *Bankofullmäktig*. (Kallas samfällt: *Riksens Ständers F-e i banken*, äfv. *Bankofullmäktige*.) — *Syn.* Befullmäktigad, Ombud, Deputerad, Delegerad.

FULLMÄKTIGSKAP, n. 3. En persons egenkap af fullmäktig; dess uppdrag såsom fullmäktig. *Afsäga sig f-et.*

FULLMÄTTA, v. a. 1. Fullkomligt mätta. — *Fullmättande*, n. 4.

FULLO. *Till f.*, adv. Fullkomligt, helt och hållet.

FULLPACKA, v. a. 1. Packa så mycket i något, att rum för mer ej finnes öfrigt. — Äfv. *Packa full.* — *Fullpackande*, n. 4. o. *Fullpackning*, f. 2.

FULLPINKA, v. a. 1. (i lägre språket) Genom pinkning aldeles nedvåta. — Äfv. *Pinka full.* — *Fullpinkande*, n. 4. o. *Fullpinkning*, f. 2.

FULLPLOTTRA, v. a. 1. Plottra så mycket på ett papper, att der intet rum mera finnes öfrigt. — Äfv. *Plottrafull.* — *Fullplottrande*, n. 4. o. *Fullplottring*, f. 2.

FULLPLUMPA, v. a. 1. Fläcka full med bläckplumpar. — Äfv. *Plumpa full.*

FULLPROPPA, v. a. 1. 1) Fylla ända till proppen, öfverfylla. — 2) (fig. fam.) Bibringa en så mycket af något, som han kan emottaga. *F. med lärdom, med lögner, historier.* Brukas isynnerhet ofta i part. pass., t. ex.: *F-d med lärdom.* — Äfv. (för begge bem.) *Proppa full.* — *Fullproppande*, n. 4. o. *Fullproppning*, f. 2.

FULLPROVIANTERA, v. a. 1. Tillräckligt förse med proviant.

FULLREGNAD, a. 2. Fylld med vatten genom regn. *Sån är nu f.*

FULLRUNNEN, a. 2. neutr. — *et.* Som blifvit fylld af någon rinnande vätska.

FULLRISTA, v. a. 1. Rista så mycket af något (t. ex. runor) på ett föremål, ätt rum för mer ej finnes öfrigt. *En f-d runsten.* — Äfv. *Rista full.* — *Fullristande*, n. 4.

FULLRITA, v. a. 1. Rita så mycket på något, att rum för mer ej finnes öfrigt. — Äfv. *Rita full.* — *Fullritande*, n. 4.

FULLRÖKA, v. a. 2. Aldeles nedröka. — Äfv. *Röka full.* — *Fullrökande*, n. 4. o. *Fullrökning*, f. 2.

FULLSKOTTA, v. a. 1. Genom skottning fylla. — Äfv. *Skotta full.* — *Fullskottande*, n. 4.

FULLSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) Skrifva så mycket på något, att rum för mer ej

finnes öfrigt; äfv. skrifva ganska mycket på något. *F. ett papper. F. sidan.* — Äfv. *Skrifva full.* — *Fullskrifvande*, n. 4.

FULLSKRÄPA, v. a. 1. Aldeles nerskräpa. — Äfv. *Skräpa full.* — *Fullskräpande*, n. 4.

FULLSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) Islå full. — Äfv. *Slå full.*

FULLSMETA, v. a. 1. Aldeles nersmeta. — Äfv. *Smeta full.* — *Fullsmetande*, n. 4.

FULLSMUTSA, v. a. 1. Aldeles nersmutsa. — Äfv. *Smutsa full.*

FULLSMÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Smörja*) Aldeles nersmörja. — Äfv. *Smörja full.* — *Fullsmörjande*, n. 4. o. *Fullsmörjning*, f. 2.

FULLSNÖAD, a. 2. Som genom snöfall blifvit aldeles betäckt med snö.

FULLSPIKA, v. a. 1. Öfverallt på ett föremål islå spikar. — Äfv. *Spika full.* — *Fullspikande*, n. 4.

FULLSPILLA, v. a. 2. Spilla mycket af en vätska på något. — Äfv. *Spilla full.* — *Fullspillande*, n. 4.

FULLSPINNA, v. a. 3. (böjes som *Spinna*) Genom spinnande fylla. *F. en spinnrocksrulle.* — Äfv. *Spinna full.* — *Fullspinnande*, n. 4.

FULLSPOTTA, v. a. 1. 1) Genom spottning fylla. *F. en spottkopp.* — 2) Spotta öfverallt på något. *F. golfvet.* — Äfv. (för begge bem.) *Spotta full.* — *Fullspottande*, n. 4.

FULLSPRUTA, v. a. 1. 1) Genom sprutning fylla. — 2) Genom sprutning aldeles nedvåta. — Äfv. (för begge bem.) *Spruta full.* — *Fullsprutande*, n. 4.

FULLSPY, v. a. 2. 1) Genom spyende fylla. — 2) Spy öfverallt på något. — Äfv. (för begge bem.) *Spy full.* — *Fullspyende*, n. 4.

FULLSPÄCKA, v. a. 1. 1) (egentl.) Rikligt späcka. — 2) (fig. fam.) Öfverfylla. *F. ett tal med liknelser.* — Brukas isynnerhet ofta och nästan adjektivt i part. pass., t. ex.: *En f-d penningpung, sedelbok, väl fylld med penningar.* — *Fullspäckande*, n. 4.

FULLSQVÄTTA, v. a. 1. 1) Genom sqvättning fylla. — 2) Sqvätta öfverallt på något. — Äfv. (för begge bem.) *Sqvätta full.* — *Fullsqvättande*, n. 4.

FULLSTOPPA, v. a. 1. Stoppa så mycket i eller på någon eller något, att rum för mer ej finnes öfrigt; äfv. stoppa ganska mycket i eller på. — Äfv. *Stoppa full.* — *Fullstoppande*, n. 4. o. *Fullstoppning*, f. 2.

FULLSTRÄNGAD, a. 2. Försedd med alla tillhöriga strängar.

FULLSTRÖ, v. a. 2. Strö öfverallt på något. — Äfv. *Strö full.* — *Fullströende*, n. 4.

FULLSTUFVA, v. a. 1. 1) (sjöt.) Genom stufning fylla. — 2) (fam.) Fylla. — *Fullstufvande*, n. 4. o. *Fullstufning*, f. 2.

FULLSTÄMMIG, a. 2. *F. musik*, som utföres af alla behöriga musikinstrumenter. — *Fullstämmigt*, adv.

FULLSTÄMMIGHET, f. 3. Egenskapen att vara fullstämmig.

FULLSTÄNDIG, a. 2. 1) Som icke saknar någon af de delar, hvilka fordras, för att tillsammans utgöra det hela. *En f. klädning, rustning, möbel. Eu f-t verk.* — *Syn.* Full. — 2) Se *Fullkomlig*, 2 o. 3. *F. seger, framgång, undergång.* — *Syn.* Full, Fullkomlig, Komplett.

FULLSTÄNDIGHET, f. 3. Egenskapen att vara fullständig.